

مخاطرات ژئومورفولوژیک ناشی از نوسان آب دریای خزر (مطالعه موردی: بابلسر تا چالوس)

پرویز کردوانی^۱، محمدرضا یوسفی روشن^{۲*}، مسعود مهدوی^۳
تاریخ دریافت: ۹۲/۱/۲۷ تاریخ پذیرش: ۹۲/۷/۲۸

چکیده

نوسان سطح تراز آب دریای خزر طی ۹۵ سال (۱۸۸۲ - ۱۹۷۷ میلادی) به میزان ۳/۷۵ متری (۲۴/۵۰ - بالاترین سطح تراز و ۲۸/۲۵ - پائین ترین سطح تراز) مشکلات بسیار عمده ای را برای کاربری ها و جوامع انسانی حاشیه دریای خزر به وجود آورد. مشخص شدن نوسان خط تراز و محدوده ی حریم دریا، برنامه ریزی آتی شهرهای ساحلی را تضمین می نماید. در این تحقیق منطقه ی ساحلی از بابلسر تا چالوس به طول ۱۲۰ کیلومتر جهت بررسی انتخاب گردید. در ابتدا جهت بررسی و تحلیل از آمار نوسان سطح تراز آب دریای خزر در ایستگاه های باکو، بندرانزلی و نوشهر در دوره ی ثبت ابزاری استفاده گردید. تصاویر ماهواره ای سالهای ۱۹۷۶، ۱۹۸۸، ۲۰۰۰، ۲۰۰۶ و ۲۰۱۳ دانلود گردید و در نرم افزار ENVI ترکیب باند گردید و جهت تحلیل در نرم افزار Arc GIS خروجی Geo Tiff گرفته شد. و همچنین وسعت اراضی مستغرق شده در سالهای ۱۳۵۶ تا ۱۳۷۴ در منطقه مورد تحلیل قرار گرفته و مخاطرات ژئومورفولوژیک شهرهای ساحلی و فرسایش بستر دریا با توجه به درصد شیب شهرهای ساحلی مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت و ملاحظه گردید که در بابلسر شیب منطقه ی ساحلی ۰/۱۲ درصد و پتانسیل خطر آبگرفتگی آن بیشتر و در سی سنگان شیب منطقه ی ساحلی ۸/۹ درصد و پتانسیل آبگرفتگی آن کمتر است، با پیشروی آب دریا و عدم رعایت حریم دریا، پلاژها، ویلاها، شهرک های ساحلی و زمین های کشاورزی بسیاری به زیر آب رفتند. از نظر قدرت فرسایش امواج ملاحظه گردید که در بابلسر عمق ۲۰ متری دریا در فاصله ی ۱۲ کیلومتری از ساحل قرار گرفته و امواج در این قسمت در فواصل بسیار دور می شکند و قدرت فرسایش امواج کاسته می شود، اما در سی سنگان عمق ۲۰ متری دریا در فاصله ی ۲ کیلومتری از خط ساحلی قرار دارد و امواج دیرتر می شکند و شرایط فرسایش امواج بیشتر است.

واژه های کلیدی: نوسانات تراز آب، تغییرات خط ساحلی، مخاطرات ژئومورفولوژیک

^۱ - عضو هیات علمی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات تهران، تهران، ایران

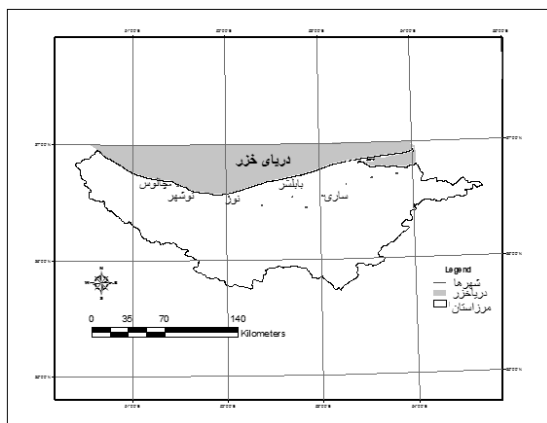
^۲ - دانشجوی دکتری جغرافیای طبیعی - ژئومورفولوژی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات، گروه جغرافیا، تهران، ایران

* نویسنده مسئول: Email: yousefiroshan45@yahoo.com

^۳ - عضو هیات علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران

مقدمه:

مناطق ساحلی (نواحی مرکزی و غربی استان) واقع شده است (نقشه ۱).

نقشه ۱- نقشه دریای خزر و شهرهای منطقه ساحلی

تغییر ارتفاع آب دریای خزر یک پدیده قدیمی است به طوری که ذکر آن رادرمتون تاریخی و جغرافیایی مربوط به ۱۱۰۰ سال قبل هم می‌توان یافت. اما تحقیق و بررسی‌های علمی در این باره، به ویژه ثبت تغییرات سطح آب، کار بالنسبه تازه‌ای است (۱۴).

بالا آمدن سطح آب دریای خزر همیشه در سالهایی اتفاق افتاده که در قسمت علیای رود ولگا، برف و باران فوق‌العاده‌ای باریده است (۱۴).

Qanqrmh et al., (2005) مشخص کردند که تغییرات تراز آب دریای خزر تابع تغییرات ورودی رودخانه‌های منتهی به دریا و شدت تبخیر می‌باشد و نیز نوسان‌های ناگهانی کوتاه مدت ناشی از عوامل و مولفه‌های هواشناسی و هیدرولوژی است که به شرایط اقلیمی منطقه بستگی دارد.

Lorestani (2012) در رساله دکتری، ضمن بررسی متغیرهای موثر در ایجاد تغییرات هندسه

نواحی ساحلی دریای خزر به واسطه نوسانات تراز آب دریا دائماً دستخوش مخاطرات ژئومورفولوژیکی می‌باشد. نوسانات تراز آب دریای خزر نتیجه تغییرات آب و هوایی، تغییرات آبدهی رودهای حوضه آبریز دریای خزر (آبدهی رود ولگا)، عناصر اقلیمی و تکتونیک می‌باشد.

طبق برآورد به عمل آمده بالا آمدگی آب دریای خزر از سال ۱۳۵۶ تا ۱۳۷۴ حدود ۳۰۲ کیلومتر مربع از اراضی ساحلی استان مازندران به زیر آب رفته که خسارت‌هایی به واحدهای مسکونی و اراضی کشاورزی وارد نموده و همچنین بسیاری از تاسیسات زیربنایی در منطقه ساحلی تخریب شده‌اند (۲۳). حریم قانونی دریای خزر ۶۰ متر از آخرین نقطه پیشرفتگی آب در سال ۱۳۴۲ بیان شده است (۷). باتوجه به تراز آب دریای خزر در سال یاد شده که برابر ۲۷/۸۱- متر می‌باشد، ۸۸ درصد از طول خط کرانه استان مازندران در محدوده این حریم به زیر آب رفته است. میانگین سطح تراز آب دریای خزر در سال ۱۳۹۲ برابر ۲۶/۵۶- در ایستگاه بندر نوشهر ثبت شده است که حدود ۱ متر سطح آب دریای خزر نسبت به سال ۱۳۴۲ پیشروی داشته است (۱۹). در حقیقت تغییرات سطح تراز آب دریای خزر، شیب منطقه‌ی ساحلی و شیب بستر دریا باعث شده که نیروهای امواج دریا و جریان‌های ساحلی، شدت آسیب‌پذیری مناطق ساحلی را افزایش دهد. استان مازندران با مساحت ۲۳۷۵۶ کیلومتر مربع، تقریباً ۱/۴۶ درصد از مساحت کل کشور را شامل می‌شود و مهم‌ترین کانون استقرار جمعیت، در

-بررسی ساختار زمین شناسی منطقه و عمق بستر دریا و فاصله‌ی آن تا خط ساحلی از نقشه های زمین شناسی چالوس، نور و ساری به مقیاس ۱:۱۰۰۰۰۰ و ۱:۲۵۰۰۰۰ تهیه شده توسط سازمان زمین شناسی کشور مورد استفاده قرار گرفت.

-جهت بررسی شیب منطقه‌ی ساحلی و مخاطرات آبگرفتگی از نقشه‌ی توپوگرافی با مقیاس ۱:۵۰۰۰۰ و ۱:۲۵۰۰۰ تهیه شده توسط سازمان نقشه برداری کشور و سازمان جغرافیایی کشور در کار تحقیق و تحلیل مورد استفاده قرار گرفت.

-تحلیل میزان آبدهی رودخانه‌های حوضه آبریز دریای خزر در دوره‌های زمانی مختلف، بررسی میزان بارش، تبخیر، فشار هوا و ارتباط آن با نوسان تراز آب دریای خزر مورد تحلیل قرار گرفت و نوسان سطح تراز آب دریای خزر در ۱۷۶ سال گذشته و فصول مختلف سال و ماهانه به صورت شکل رسم و ضریب همبستگی بین نوسان سطح تراز و عناصر اقلیمی رسم گردید.

-جهت بررسی تاثیر باد بر تغییرات خط ساحلی و فرسایش منطقه‌ی ساحلی، گلباد دو ایستگاه بابل و نوشهر با نرم افزار WRPLOT VIEW رسم گردید.

-همچنین با بازدید میدانی، آثار و شواهد بر جای مانده از پیشروی و پسروی عوارض خط ساحلی ثبت و ضبط گردید و نتایج حاصله مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

خطوط ساحلی، دلایل فرسایش و رسوبگذاری در قاعده‌ی دلتای سفیدرود در طی دوره‌ی زمانی ۲۰۱۱-۱۹۵۵، نحوه مشارکت عوامل موثر بر تغییرات خط ساحلی مورد سنجش قرارداد که عمل امواج، وجود جریان جنوبی دریای خزر با حرکت غالب به سمت شرق، تغییر مسیرهای مکرر دهانه سفیدرود، نوسانات تراز آب دریای خزر، امواج بلند دریایی و فعالیت‌های انسانی را در تغییر هندسه خط ساحلی موثر دانست (۱۸).

بر این اساس هدف تحقیق حاضر، پتانسیل خطر آبگرفتگی و مخاطرات ژئومورفولوژیک شهرهای ساحلی استان مازندران از بابل تا چالوس با تاکید بر تغییرات سطح تراز دریای خزر و تبیین میزان آسیب پذیری بخش‌های مختلف منطقه ساحلی می‌باشد.

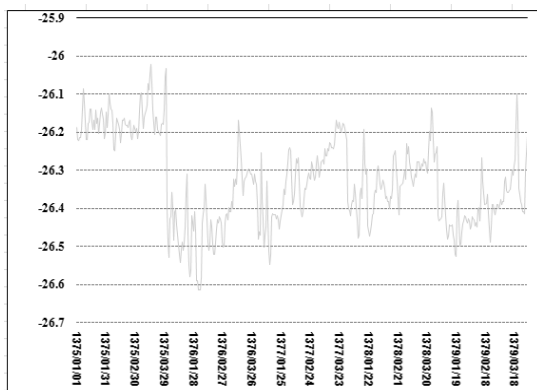
مواد و روش‌ها:

-جهت تحلیل نوسان خط ساحلی و لندفرمهای ژئومورفولوژیک در هر یک از دوره‌های زمانی و از تصاویر ماهواره‌ای لندست TM⁺، ETM⁺، MSS از سال ۱۹۷۵، ۱۹۷۶، ۱۹۷۷، ۱۹۸۸، ۲۰۰۰، ۲۰۰۶ و ۲۰۱۳ مورد استفاده قرار گرفت.

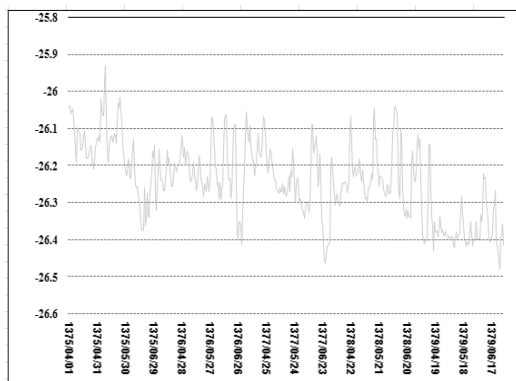
-از نرم افزار ENVI جهت ترکیب باند تصاویر ماهواره‌ای استفاده شد. در ادامه با گرفتن خروجی Tif Geo در نرم افزار Arc GIS به تحلیل خط ساحلی و لندفرمهای ژئومورفولوژیک در هر یک از دوره‌های زمانی مورد بررسی قرار گرفت.

نتایج:

بالا می‌آید و معادل همین میزان در زمستان، پائین می‌رود. در شکل ۲ تا ۵ نوسانات فصلی ترازسنجی سطح آب دریای خزر در ایستگاه انزلی طی سالهای ۱۳۷۵ تا ۱۳۷۹ به تصویر درآمده است.

شکل ۲- نوسان فصل بهار سطح آب دریای خزر طی سال های ۱۳۷۵-۱۳۷۹ بندرانزلی (۱۸)

شکل ۳- نوسانات فصل تابستان سطح آب دریای خزر طی سالهای ۱۳۷۵-۱۳۷۹ بندرانزلی (۱۸)

سطح آب دریای خزر با توجه به دوره‌های اقلیمی و مقیاس‌های زمانی از دامنه نوسانی متنوعی برخوردار است. دامنه نوسانی در ۱۷۶ سال گذشته (دوره ثبت ابزاری) $3/75$ متر و بالاتر شدیدی بین سالهای ۱۳۵۶ تا ۱۳۷۴ در حدود $2/86$ متر بوده است. علاوه بر این تراز آب دریای خزر مانند دیگر پدیده‌های هیدروکلیمایی دارای یک چرخه فصلی حدود ۵۰ سانتیمتر می‌باشد، بررسی نوسانات دوره ثبت ابزاری (۲۰۱۳ - ۱۸۳۷ میلادی) نشان می‌دهد که تراز در دوره‌های چند ده ساله نیز از شدتهای متفاوتی برخوردار است (شکل ۱).

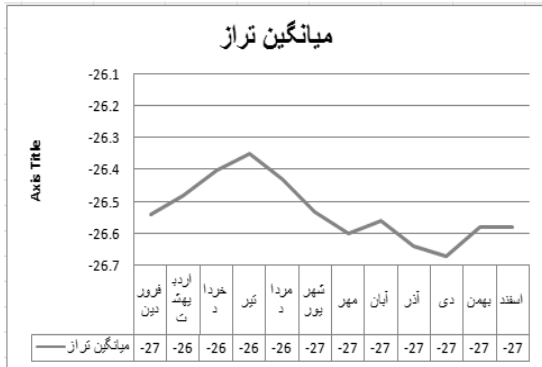

شکل ۱- نوسانات تراز آب دریای خزر در دوره آماری ۱۸۳۷ تا ۲۰۱۲ میلادی (ایستگاه تراز سنجی باکو)

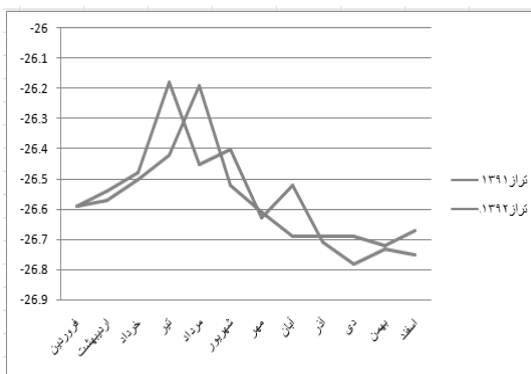
نوسانات فصلی سطح تراز آب دریای خزر:

نوسانات فصلی آب دریای خزر بیش از چند سانتیمتر نیست. از عوامل کاهش تراز آب دریا می‌توان به کاهش آبدهی و لگن، تغییرات کوتاه مدت بارش در حوضه آبریز خزر، تاخیر در ذوب برف، خشکی هوا و همچنین افزایش تبخیر آب دریا از جمله دلایل ایجاد نوسان فصلی می‌باشد. نوسان آب در طول یک سال بین ۴۰ تا ۵۰ سانتیمتر است. یعنی به این میزان سطح آبها

بهمن ماه ۲۶/۷۲- بوده است. بین بالاترین و پائین ترین سطح تراز ۵۳ سانتیمتر اختلاف سطح تراز وجود داشته است (شکل ۷).

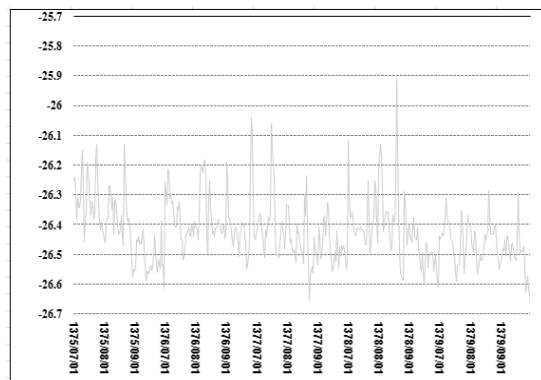

شکل ۶- نوسان ماهانه تراز آب دریای خزر در ایستگاه بندرانزلی

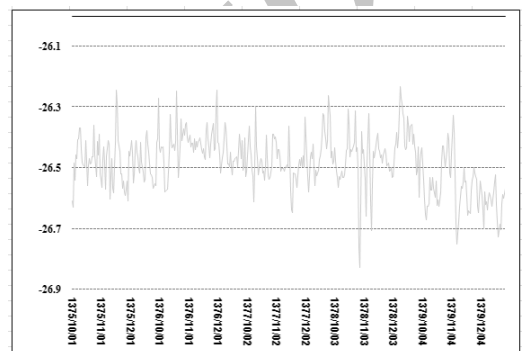

شکل ۷- تراز آب دریای خزر ایستگاه تراز سنجی نوشهر سال ۱۳۹۱ و ۱۳۹۲

میانگین سطح تراز آب دریای خزر در سال ۱۳۹۲ برابر ۲۶/۵۶- در ایستگاه بندر نوشهر ثبت شده است. بالاترین سطح تراز مربوط به تیرماه ۲۶/۱۸- و پائین ترین سطح تراز مربوط به دی ماه ۲۶/۷۸- ثبت شده است. بین بالاترین و پائین ترین سطح تراز ۶۰ سانتی متر اختلاف دارد. وسط آب نسبت سال قبل ۱ سانتی متر بالاتر آمده است و ۴ کیلومتر مکعب حجم آب دریای خزر افزایش یافته است. علت بالا بودن سطح تراز آب دریای خزر در فصل

شکل ۴- نوسان فصل پاییز سطح آب دریای خزر طی سال های ۱۳۷۹-۱۳۷۵ بندرانزلی (۱۸)

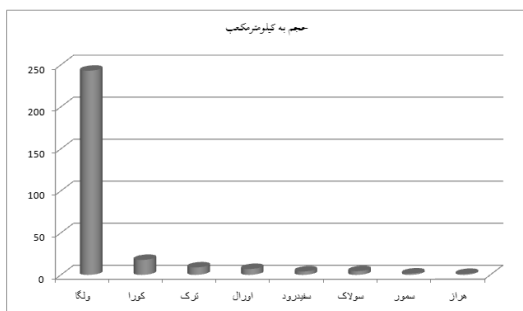

شکل ۵- نوسانات فصل زمستان سطح آب دریای خزر طی سالهای ۱۳۷۵-۱۳۷۹ ایستگاه انزلی (۱۸)

تغییرات ماهانه سطح آب دریای خزر برخلاف تغییرات سالانه آن، ریتمی کاملاً منظم دارد. تغییرات ماهانه در نتیجه عوامل هیدرو کلیما تولوژی صورت می گیرد و لذا به فصل باران و ذوب برف و سایر عوامل ناشی از شرایط آب و اقلیم بستگی دارد با توجه به میانگین تراز فصلی بالاترین سطح تراز دریای خزر در فصل تابستان و پائین ترین سطح تراز در فصل زمستان می باشد.

میانگین سطح تراز آب دریای خزر سال ۱۳۹۱ در بندر نوشهر ۲۶/۵۷- بوده است. بالاترین سطح تراز در مرداد ماه برابر ۲۶/۱۹- و پائین ترین سطح تراز آب دریای خزر در این سال در

خزر جنوبی حدود ۶۰ درصد بار رسوبی رودخانه‌ای را وارد دریای خزر می‌کنند. در جدول ۱ میانگین دبی رودها، بالاترین و پائین‌ترین دبی سالانه و ماهانه رودهای ایرانی حوضه آبریز دریای خزر مشخص شده است.

شکل ۸-آبدهی رود ولگا و ۷ رود حوضه آبریز دریای خزر

از نظر آمار میانگین دبی ۹ رودخانه مورد مطالعه، بالاترین آبدهی مربوط به سفیدرود و بعد از آن رودخانه هراز می‌باشد و پائین‌ترین دبی مربوط به رودخانه نکا می‌باشد (شکل ۹).

تابستان مربوط به میزان دبی آب رودخانه ولگا می‌باشد. رودخانه ولگا بزرگترین رودخانه حوضه آبریز دریای خزر است. باتوجه به شکل ۸، رودخانه ولگا ۸۴٪ آب واردی دریای خزر را تامین می‌کند، به طوری که چهار رودخانه شامل ولگا، ترک، سولاک و سمور که از خاک کشور روسیه سرچشمه می‌گیرند، ۹۰٪ آب ورودی دریای خزر را تامین می‌کنند. پس رودهایی که از خاک روسیه سرچشمه می‌گیرند نقش مهمی در نوسانات تراز آب دریای خزر دارد به طوری هر وقت میزان بارش در حوضه آبریز رودها افزایش یابد باعث افزایش تراز آب دریا خزر شده است. و هر وقت میزان آب ورودی کاهش پیدا کرد نقش مهمی در کاهش سطح تراز آب دریای خزر داشته است. رودخانه‌هایی که به خزر شمالی می‌ریزند حدود ۸۵ درصد آبدهی رودخانه‌ای به دریا را تامین می‌کنند. در حالی که رودخانه‌های منتهی به

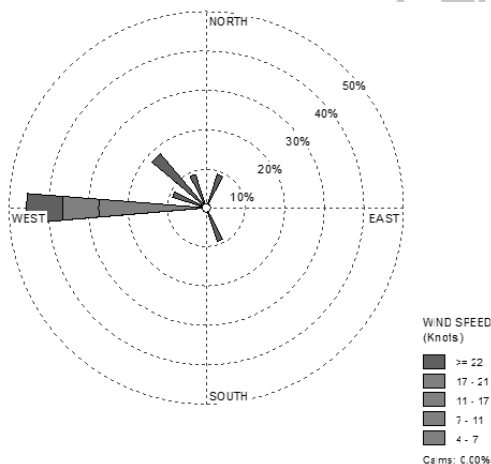
جدول ۱- میانگین دبی سالانه، بالاترین، پائین‌ترین دبی سالانه و ماهانه رودهای حوضه آبریز دریای خزر در ایران

شماره	نام رودخانه	میانگین دبی سالانه	بالاترین دبی سال آبی	پائین‌ترین سال آبی	بالاترین دبی ماه	پائین‌ترین دبی ماه
۱	سفیدرود	۳۹۴۰	۱۳۴۷-۴۸	۱۳۸۷-۸۸	اردیبهشت	مهر
۲	هراز	۹۵۱	۱۳۴۷-۴۸	۱۳۷۹-۸۰	خرداد	بهمن
۳	بابل	۵۱۴/۸	۱۳۷۰-۷۱	۱۳۵۷-۵۸	اسفند	خرداد
۴	پل رود	۴۶۲,۴	۱۳۴۷-۴۸	۱۳۵۵-۵۶	اردیبهشت	مرداد
۵	چالوس	۴۱۴/۸	۱۳۷۰-۷۱	۱۳۲۹-۳۰	اردیبهشت	دی
۶	تجن	۳۹۵	۱۳۸۳-۸۴	۱۳۸۹-۹۰	فروردین	تیر
۷	گرگان	۳۶۸	۱۳۷۲-۷۳	۱۳۸۷-۸۸	فروردین	مرداد
۸	تالار	۲۸۷/۴	۱۳۶۶-۶۷	۱۳۸۹-۹۰	اسفند	مرداد
۹	نکا	۱۴۸/۳	۱۳۸۳-۸۴	۱۳۸۹-۹۰	اسفند	تیر

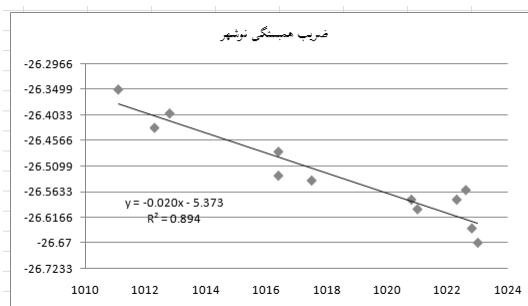
شکست امواج به طرف منطقه خشک ساحلی بیش از ۱۰ متر سبب پیشروی آب دریا می‌شود. از نظر میانگین سالانه سرعت باد در ایستگاه بابلسر ۲۱ متر بر ثانیه می‌باشد (جدول ۳).

جدول ۳- سمت و سرعت باد ایستگاه بابلسر

ماهها	سمت باد حداکثر (درجه)	سرعت باد حداکثر (متر بر ثانیه)
فروردین	۲۷۰	۹
اردیبهشت	۳۰۰	۱۶
خرداد	۱۶۰	۱۲
تیر	۲۷۰	۸
مرداد	۲۸۰	۸
شهریور	۲۸۰	۷
مهر	۲۶	۲۰
آبان	۳۲۰	۱۴
آذر	۲۸۰	۱۰
دی	۳۴۰	۱۳
بهمن	۲۸۰	۲۱
اسفند	۳۱۰	۱۵

شکل ۱۳- گلباد سالانه ایستگاه بابلسر

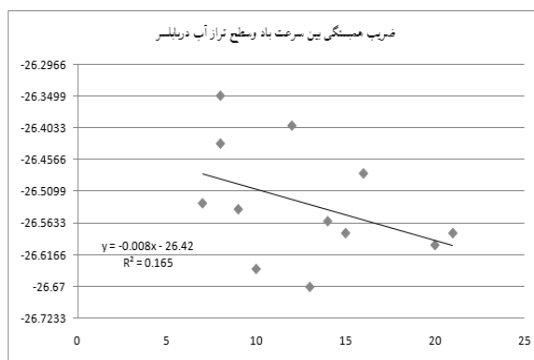
شکل ۱۲- ضریب همبستگی بین فشار و سطح تراز در ایستگاه نوشهر

در بحث مبانی نظری که سطح تراز با کاهش و افزایش میانگین فشار هوا در اقیانوسها و دریاها ارتباط دارد، ملاحظه گردید که میانگین فشار هوا با نوسانات سطح تراز از نظر آماری در دو ایستگاه ارتباط برقرار می‌شود، در شکل ۱۱ و ۱۲ رابطه نوسانات آب دریای خزر با میانگین ماهانه فشار هوا ترسیم شده است. بطوریکه دیده می‌شود ضریب همبستگی بین میانگین فشار و سطح تراز ماهانه آب دریای خزر در ایستگاه بابلسر عدد $-0/94$ و در ایستگاه نوشهر $-0/95$ بدست آمد و ارتباطی بین نوسانات سطح تراز با میانگین فشار در هر دو ایستگاه وجود دارد.

وزش باد در ایستگاه بابلسر نشان می‌دهد که در ۷۰ درصد از مواقع سال واجد باد می‌باشد. فراوانی باد در جهات مختلف به صورت گلباد میانگین سالانه نشان می‌دهد که جهت غالب باد غرب و شمال غربی می‌باشد. در بابلسر بیشترین سرعت باد مربوط به بهمن ماه با ۲۱ متر بر ثانیه و کمترین سرعت باد در شهریور ماه با ۷ متر بر ثانیه می‌باشد و از نظر فصلی بیشترین سرعت باد مربوط به فصل زمستان می‌باشد در این فصل دریا طوفانی شده و

جدول ۵- سمت و سرعت باد ایستگاه نوشهر

ماهها	سمت باد حداکثر(درجه)	سرعت باد حداکثر (متر برثانیه)
فروردین	۲۷۰	۹
اردیبهشت	۳۰۰	۱۶
خرداد	۱۶۰	۱۲
تیر	۲۷۰	۸
مرداد	۲۸۰	۸
شهریور	۲۸۰	۷
مهر	۲۶	۲۰
آبان	۳۲۰	۱۴
آذر	۲۸۰	۱۰
دی	۳۴۰	۱۳
بهمن	۲۸۰	۲۱
اسفند	۳۱۰	۱۵

شکل ۱۴- ضریب همبستگی بین سرعت باد و سطح تراز آب دریای خزر در ایستگاه بابلسر

در شکل ۱۴ رابطه نوسانات آب دریای خزر با میانگین ماهانه سرعت باد ترسیم شده است. بطوریکه دیده می شود بین سرعت باد و سطح تراز آب دریای خزر عدد $0/41-$ بدست آمده که رابطه معنی داری بین سرعت باد و نوسان تراز آب دریای خزر در ایستگاه بابلسر را نشان می دهد. وزش باد در ایستگاه نوشهر نشان می دهد که در $67/6$ درصد از مواقع سال واجد باد می باشد. فراوانی باد در جهات مختلف به صورت گلباد میانگین سالانه نشان می دهد که جهت غالب باد غرب و شمال غربی می باشد. حداکثر سرعت باد در ایستگاه نوشهر مهر واسفندماه با 21 متر بر ثانیه می باشد و کمترین سرعت باد مربوط به مرداد ماه با 8 متر بر ثانیه می باشد و میانگین سرعت باد در ایستگاه نوشهر 21 متر بر ثانیه می باشد (جدول ۵).

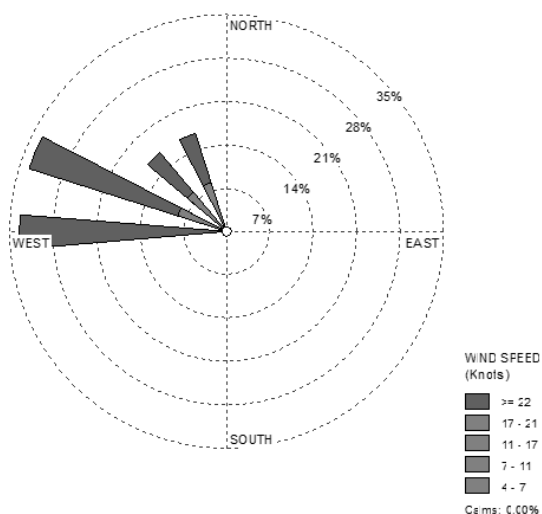
در شکل ۱۶ رابطه نوسانات آب دریای خزر با میانگین ماهانه سرعت باد ترسیم شده است. بطوریکه دیده می شود بین سرعت باد و سطح تراز آب دریای خزر عدد $0/49-$ بدست آمده که رابطه معنی داری بین سرعت باد و نوسان تراز آب دریای خزر در ایستگاه نوشهر را نشان می دهد.

مخاطرات ژئومورفولوژیک شهرهای ساحلی و نوسان تراز آب دریای خزر:

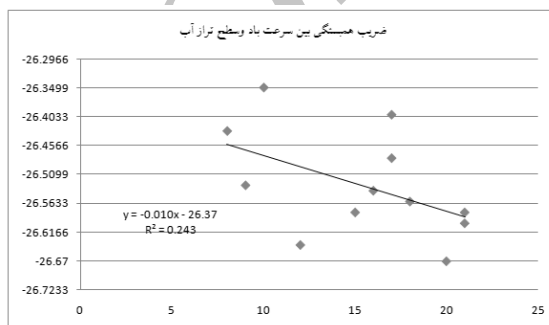
در منطقه مورد مطالعه شهرهای بابلسر، فریدون کنار، محمودآباد، نور، نوشهر و چالوس در کنار دریا واقع شده است. مشکلات موجود در سواحل در دو گروه کلی مخاطرات شامل: خطر فرسایش و رسوبگذاری، بالا آمدن تراز آب (بلند مدت و کوتاه مدت) و مخاطرات آبگرفتگی سواحل، طوفان و جریانات شکافنده و تخریب و تهدید منابع و محیط زیست طبقه بندی شد.

بستر دریای خزر در شرق بسیار ملایم است بطوریکه ژرفای ۱۰ و ۲۰ متری دریای در فاصله ۴ و ۱۲ کیلومتر از ساحل قرار دارد (۲۰). امواج در این قسمت در فواصل بسیار دور از ساحل می‌شکند و نیروهای حاصل از شکست آنها قبل از رسیدن به ساحل از بین می‌روند و قدرت فرسایش امواج کاسته می‌شود.

پهنه ساحلی غرب مازندران: این ناحیه شامل مناطق ساحلی غرب مازندران واقع بین نور تا چالوس می‌باشد. وجود ناحیه خشک ساحلی بسیار پرشیب که در اثر فاصله بسیار کوتاه ارتفاعات دامنه‌های شمالی البرز تا خط کرانه‌ای ساحلی ایجاد شده است و همچنین بستر دریا با شیب نسبتاً تند در این قسمت ویژگی‌های ریخت‌شناسی این ناحیه را پرجاذبه نموده است. رودخانه‌هایی که در این ناحیه وارد دریا می‌شوند دارای رژیم رسوبگذاری با مواد درشت دانه در حد ریگ و قلوه سنگ که در مصب آنها معمولاً رسوبگذاری نموده‌اند و موجب انسداد دهانه رودخانه می‌شوند. رودخانه توسکاتک در سی سنگان نور به علت وفور مواد دانه درشت به صورت مخروط افکنه در مصب دریای خزر تهنشین شده است که در Google earth شکل ۱۷ نشان می‌دهد و چون جریان امواج موازی ساحل از غرب به شرق می‌وزد انباشت رسوبات در بیشتر رودخانه‌های منطقه‌ی مورد مطالعه در قسمت شرق دهانه مصب رودخانه تهنشین شده است.

شکل ۱۵- گلباد سالانه ایستگاه نوشهر

شکل ۱۶- ضریب همبستگی بین سرعت باد و سطح تراز آب دریای خزر در ایستگاه نوشهر

منطقه مورد مطالعه از نظر مخاطرات ژئومورفولوژی به دو قسمت تقسیم می‌شود که شامل: پهنه وسیع مازندران شرقی و مرکزی که تا شهرستان نور ادامه دارد. در این منطقه بخش خشک ساحلی دارای شیب ملایمی بوده در عوض ناحیه کم عمق ساحلی نسبتاً پرشیب می‌باشد. همچنین آثاری از بارهای رسوبی دور از ساحل که حاصل فرسایش مناطق پشت ساحلی بوده در این منطقه مشاهده می‌گردد. رسوبات در این قسمت بیشتر از نوع ماسه‌ای دانه ریز تا دانه متوسط بوده که در محیط‌های رسوبی مختلف گسترش یافته است (۱۶). شیب

نواحی سی سنگان و نوشهر نیمرخ مناطق پشت
سواحل کاملاً از بین رفته است (۱۶)

جدول ۶- درصد شیب شهرهای منطقه ی ساحلی

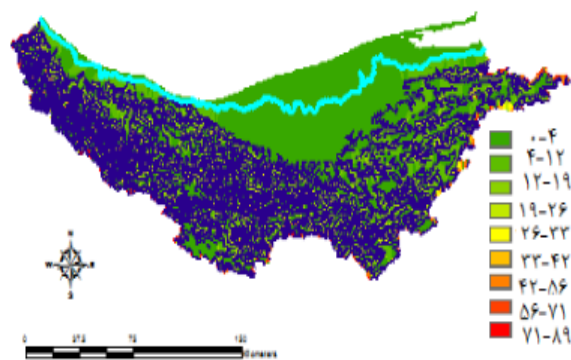
نام شهرها	فاصله ی خط ساحلی تا ارتفاع صفر به متر	درصد شیب
بابلسر	۲۰۵۶۸	۰/۱۲
فریدونکنار	۱۸۸۳۰	۰/۱۳
سرخورد	۱۴۴۶۱	۰/۱۷
محمودآباد	۹۶۰۰	۰/۲۷
ایزدشهر	۷۸۹۹	۰/۳۲
نور	۴۹۲۲	۰/۵۲
رویان	۳۴۰۰	۰/۷۶
سی سنگان	۲۹۳	۸/۹
کهنه سرا	۱۷۶۸	۱/۴۷
نوشهر	۲۸۷۳	۰/۹
چالوس	۱۷۸۶	۱/۴۵

در بخش غربی منطقه شیب بستر دریا تند بوده (۰/۱۶) و محل قرارگیری ناحیه شکست امواج تا خط کرانه ساحلی بسیار نزدیک می باشد و ژرفای ۲۰ متری دریا در فاصله ی ۱ تا ۲ کیلومتری از خط ساحلی قرار دارد (نقشه زمین شناسی ۱:۱۰۰۰۰۰ نوشهر و چالوس). تحت این شرایط، نیروهای حاصل از امواج شرایط فرساینده ی مناطق ساحلی مشرف به این منطقه را به خوبی فراهم می کند (نور تا چالوس). طبق برآورد به عمل آمده بالآآمدگی آب دریای خزر از سال ۱۳۵۶ تا ۱۳۷۴ حدود ۳۰۲ کیلومتر مربع از اراضی ساحلی استان مازندران به زیرآب رفته، که مخاطرات ژئومورفولوژیکی و خسارت هایی به واحدهای مسکونی، اراضی کشاورزی و همچنین بسیاری از تاسیسات زیربنایی در منطقه ساحلی تخریب شده اند که نشان دهنده عدم کارایی حریم

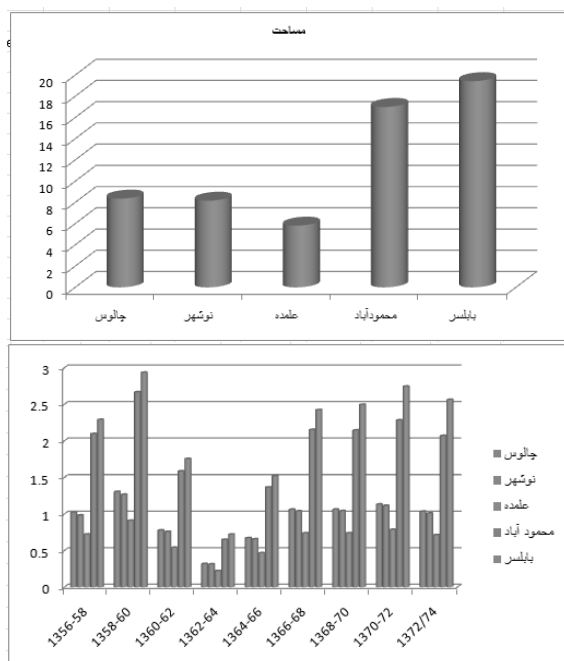

شکل ۱۷- مصب رودخانه توسکاتک در سی سنگان و توزیع تخته سنگ ها به ساحل بر اثر سیلاب

پر شیب بودن بستر دریا و ساحل شرایط را برای هجوم امواج فرساینده فراهم می کنند که البته شرایط آب و هوایی، وجود بادهای غالب و قوی در این منطقه موجب افزایش قدرت امواج متشکله و جریان های ساحلی فرساینده می - گردند. مواد حاصل از فرسایش امواج تحت تاثیر اثر جریانات برگشتی به اعماق برده شده و در آنجا رسوبگذاری می شود که تداوم این امر موجب تشکیل بارهای ماسه ای دور از ساحل در این پهنه ی ریخت شناسی شده است. این ناحیه از نظر پدیده ی فرسایش دارای آسیب پذیری بسیار بالایی نسبت به سایر مناطق ساحلی بخش جنوبی دریای خزر می باشد. مهمترین عوارض ریخت شناسی این ناحیه از سواحل جنوبی دریای خزر شامل نوار باریک و پرشیب ساحلی، بستر عمیق و پرشیب دریایی، رودخانه های فصلی با رژیم رسوبی درشت دانه گراولی و پرتگاه های زیرآبی می باشد. گاهی در اثر پیشروی دریای خزر طی دو دهه گذشته مناطق وسیعی از سواحل این ناحیه دچار صدمات جدی و گاهی کلی شده اند که در

شکل ۱۸- ارتفاع صفر منطقه ساحلی

شکل ۱۹- وسعت اراضی مستغرق شده شهرهای منطقه مورد مطالعه در دوره های دوساله ۱۳۷۴-۱۳۵۶

پیشروی آب دریای خزر سبب تهدید شهرهای ساحلی، سیستم فاضلاب شهری، تجهیزات بندری نوشهر و فریدونکنار اثر منفی داشته است. زیرا این گونه تجهیزات نیازمند تعمیر و تعویض و یا مرمت خواهد بود. حتی در بعضی موارد از نو بنا شود. بسیاری از سیستم‌های آبرسانی هماهنگ با نفوذ رسوبات نمک باید بازسازی شوند. چاههای آب باید جابه جا شوند (شکل ۲۰) علاوه بر آسیبهای مادی و فیزیکی

قانونی و پیشروی فعالیت‌های انسانی رو به دریای مناطق ساحلی می‌باشد.

سواحل مورد مطالعه از نظر شیب به دو دسته تقسیم می‌شوند:

- منطقه ساحلی غرب با شیب زیاد ۸/۹ درصد در سی‌سنگان و در چالوس ۱/۴۵ درصد دارا می‌باشد.

- منطقه ساحلی با شیب ملایم، ۰/۱۲ درصد در بابلسر، ۰/۱۸ درصد در فریدونکنار و ۰/۲۷ درصد در محمودآباد می‌باشد.

جهت بررسی میزان پیشروی آب دریای خزر، تصاویر ماهواره‌ای سال ۱۹۷۷ که سطح تراز آب دریای خزر در ارتفاع ۲۸/۲۵- متر با تصاویر ماهواره‌ای سال ۲۰۰۶/۰۷/۱۹ میلادی که سطح تراز آب دریای خزر در ارتفاع ۲۶/۰۴- متر بوده مقایسه شده است. بیشترین سطح به زیر آب رفته، مربوط به شرق منطقه می‌باشد. در غرب منطقه از نور تا چالوس، افزایش نسبی شیب ساحل میزان پیشروی آب دریای خزر کمتر بوده است. به طوری که در شکل ۱۸ نشان می‌دهد ارتفاع صفر در بابلسر حدود ۲۱ کیلومتر و در ساحل سی‌سنگان در فاصله ۲۹۳ متری از دریای واقع شده است. لذا باتوجه به شیب منطقه‌ی ساحلی مخاطرات آب گرفتگی در شرق استان بیشتر و در سی‌سنگان نور کمتر است.

تبدیل شده‌اند. برای برپایی ساخت و ساز در سواحل، باید دستورالعمل و حریم دریا را رعایت نمایند.

هر چه میزان شیب منطقه ساحلی کاهش یابد میزان پتانسیل خطر آبگرفتگی افزایش می‌یابد. بنابراین از سمت غرب به شرق مازندران با توجه به کاهش شیب بخش خشک ساحلی خطر آبگرفتگی در اثر بالا آمدن سطح تراز آب دریای خزر افزایش می‌یابد. شدت آسیب پذیری فرسایشی در سواحل جنوبی دریای خزر در سواحل غرب مازندران بیشتر از نواحی دیگر است. اما پتانسیل خطر آبگرفتگی در مناطق شرق مازندران بیشتر است.

بحث و نتیجه‌گیری

سطح آب دریای خزر از سال ۱۸۸۲ میلادی تا ۱۹۷۷ میلادی در طول ۹۵ سال ۳/۷۵ متر نوسان داشته است. از آنجایی که حدود هر ۴ کیلومتر مکعب از حجم آب دریای خزر معادل یک سانتیمتر از ضخامت آب دریا است. لذا طی این دوره حدود ۱۵۰۰ کیلومتر مکعب از حجم آب دریای خزر کاسته شده است. از سال ۱۹۷۷ میلادی تا سال ۱۹۹۵ میلادی در طی ۱۸ سال سطح تراز آب دریای خزر معادل ۲/۳۸ متر افزایش یافته است. در این دوره حدود ۹۵۲ کیلومتر مکعب به حجم آب دریای خزر اضافه شده است و حدود ۳۰۲ کیلومتر مربع از اراضی ساحلی استان مازندران به زیر آب رفته است. میانگین سطح تراز آب دریای خزر در سال ۱۳۹۲ در ارتفاع ۲۶/۵۶- متر می‌باشد. در طول سال سطح تراز آب دریای خزر

احتمال شیوع بیماریهای واگیردار به سبب پرشدن و سرریز شدن مخازن فاضلاب و آلودگی محیط زیست وجود دارد. در زمان ترازهای توفانی ویلاها و ساختمانهای مسکونی که در کنار ساحل ساخته شده‌اند شدیداً در معرض خطر و نابودی قرار دارند. تهدید تعداد زیادی از شهرهای ساحلی به دلیل رشد جمعیت و گسترش وسعت شهرها و تراکم بالای جمعیت و عدم رعایت حریم دریا و تغییرات خط ساحلی از نتایج پیشروی و مخاطرات آب دریای خزر در شهرهای منطقه‌ی ساحلی می‌باشد.

شکل ۲۰- پیشروی دریا، تغییر خط ساحلی و وجود چاه در داخل دریا ساحل بابلسر

به طور کلی، فرسایش ساحل فرایندی طبیعی است و نمی‌توان به آن در زمره بلایای طبیعی نگریست. فرسایش و مخاطرات هنگامی رخ می‌دهد که در مناطق ساحلی شروع به ساخت و ساز بشود، زیرا این محیط همواره تحت تاثیر حرکت امواج و رسوبات قرار دارد. پیشروی آب دریا، پلاژها و ویلاهای ساحلی و گردشگاهی بسیاری به زیر آب رفتند (عدم رعایت حریم دریا). ساختمان‌های ساحلی تخریب شده و آثار و بقایای ساختمانها، بویژه چاه آب به چاله مرگ

خطر آبگرفتگی در اثر بالا آمدن سطح تراز آب دریای خزر افزایش می‌یابد. شدت آسیب پذیری فرسایشی در سواحل جنوبی دریای خزر در سواحل غرب مازندران بیشتر از نواحی دیگر است. اما پتانسیل خطر آبگرفتگی در مناطق شرق مازندران ساحلی بیشتر است. شیب بستر دریای خزر در شرق بسیار ملایم است. بطوریکه ژرفای ۱۰ و ۲۰ متری دریای در فاصله ۱۲ و ۴ کیلومتر از ساحل قرار دارد. امواج در این قسمت در فواصل بسیار دور از ساحل می‌شکند و نیروهای حاصل از شکست آنها قبل از رسیدن به ساحل از بین می‌روند. در بخش غربی منطقه‌ی مورد مطالعه شیب بستر دریا بسیار تند بوده (۰/۱۶) و محل قرارگیری ناحیه شکست امواج تا خط کرانه ساحلی بسیار نزدیک می‌باشد و ژرفای ۱۰ و ۲۰ متری دریا در فاصله ۱ تا ۲ کیلومتری از خط ساحلی قرار دارد. تحت این شرایط، نیروهای حاصل از امواج شرایط فرسایشی مناطق ساحلی مشرف به این ناحیه را به خوبی فراهم می‌کند (نور و نوشهر و چالوس). جهت بهره‌برداری علمی پهنه‌های مختلف حریم برای دریای خزر در نظر گرفته شود و هر گونه ساخت و ساز دائمی و ثابت از ارتفاع ۲۴- متر ممنوع گردد. با توجه به شیب منطقه‌ی ساحلی برای شرق و غرب منطقه‌ی مورد مطالعه حریم نوسان سطح آب و فرسایش امواج در نظر گرفته شود.

حدود ۵۰ سانتی متر نوسان دارد که بالاترین سطح تراز در فصل تابستان و پائین‌ترین سطح تراز فصل زمستان می‌باشد. ولگا به عنوان بزرگترین منبع تغذیه آبی دریای خزر بیش از ۸۰ درصد ورودی رودخانه‌ها را به خود اختصاص می‌دهد آب رودخانه ولگا، ۶۰ درصد از ذوب برف آب تشکیل شده است. رودهای ایران حدود ۳٪ از آب ورودی دریای خزر را تامین می‌کنند که بالاترین میزان آبدهی رودخانه در خاک ایران مربوط به سفید رود می‌باشد. همچنین نوسان آب دریای خزر با فشار هوا از سطح حوضه دریای خزر ارتباط دارد.

بر اساس نتایج حاصل شده نوسان سطح تراز آب دریای خزر به میزان بارش حوضه آبریز دریای خزر، کاهش ورودی آب رودخانه‌ها، تبخیر و عامل تکتونیک بستگی دارد. پیشروی آب دریای خزر سبب تهدید شهرهای ساحلی، خسارتهایی به واحدهای مسکونی و اراضی کشاورزی شده است و بسیاری از تاسیسات زیربنایی در منطقه‌ی ساحلی تخریب شده‌اند. اختلال در چرخه آب، غرقابی تاسیسات دریائی و نفوذ آب شور به آبهای شیرین از عواقب پیشروی آب دریای خزر است.

هر چه میزان شیب منطقه ساحلی کاهش یابد میزان پتانسیل خطر آبگرفتگی افزایش می‌یابد. بنابراین از سمت غرب به شرق مازندران با توجه به کاهش شیب بخش خشک ساحلی

References:

1-Alizadeh Katke Lahijani, H., 2004. An introduction to the features of the Caspian Sea, Tehran, Nour bakhsh publications.

- 2-Alizadeh Lahijani, H., 2008. South Caspian Mouth Configuration Under Haman Impact and Sea level Fluctuations, Environmental Sciences Vol.5, No.2, winter 2008, 65-86.
- 3-Aghanabati, S. A., 2010. Geology of Iran, Geological Organization and Country Mineral Exploration Publications.
- 4-Department of Housing and Urban Development, Urban Development regulation adopted by the Supreme Council for Planning and architecture of Iran (date established by the end of 1999).
- 5-Department of Housing and Urban Development, Office of Mazandaran Meteorology, climate elements Statistics data stations data statistics of Sari, Dashtenaz, Amir Abad, NOSHAHR and BABOLSAR.
- 6-Department of Housing and Urban Meteorological of Bakhtiari province. Climate station data statistics of the region under study. Sites [www.chaharmahalmnet.ir / iranarchive.asp](http://www.chaharmahalmnet.ir/iranarchive.asp)
- 7-Department of Energy. 2010, Study Guide buffering coastal seas, lakes, wetlands and estuaries, Vice President of Strategic Planning and Monitoring.
- 8-Department of Energy, water resources management, discharge of rivers in the catchment area of the Caspian Sea Mazandaran and golestan.
- 9-Ministry of Energy, Water Research Institute, National Center studies sea -based libraries 1926-2011.
- 10-Department of Energy, National Institute of Oceanography, the water level of the Caspian Sea Bandar Anzali station statistics since 1926 to 2011.
- 11-Department of Energy, National Institute of Oceanography, statistical data on temperature, pressure, water level of the Caspian Sea evaporating.
- 12-Download satellite images from www.Landcover.org and www.Earthexplorer.usgs.gov.
- 13-Eric Bird, Coastal Geomorphology, 2008. Principal Fellow in Geomorphology Australia, University of Melbourne.
- 14-Igorzone, 2000. History of the Caspian Studies. Translation Shamsi ,A., Ministry of Energy, Water Research Institute, National Center for Caspian Studies.
- 15-Kardavani, p., 1995. Iran Aquatic Ecosystems,(Caspian sea).Qoms publications.
- 16-Khoshhravan, H., 2011. Study of nature conservation on the southern coast of the Caspian Sea and providing efficient methods for their maintenance, development, creation, the Water Research Institute, National Center for Research of the Caspian Sea.
- 17-Khoshhravan, H. and H. Barimani, 2012. Seismic vulnerability, Caspian Sea southern coast. Quaternary International (261)9-13.
- 18-Lorestani, Gh. 2011. Hydrodynamic the Caspian Sea and its effect on the Sefidrud delta coastline morphology. Phd Dissertation, Department of Geography, Tehran University.
- 19-Ministry of Works and Urban Development, Ports and Shipping Organization of Noushahr, Caspian Sea water level survey data station of NOSHAHR, the statistics of sea water level until 2013.
- 20-Ministry of Industries and Mines, Geological Survey of mineral exploration, geological map 1:100000 and 1:250000 Sari, Babol, Amol, Noor, Nowshahr and Chaloos.
- 21-polling stations statistics of the water level of the Caspian Sea station, Baku, Azerbaijan

22-Qanqrmh. et al, 1999.southern coast of the Caspian Sea flooding, Caspian Sea, Water Resources Research Center.

23-Qanqrmh, and Malik. In 2011. Fluctuations in the Caspian Sea (2010-2011) and related peripheral components, the Ministry of Energy, Water Research Institute, National Center for Research of the Caspian Sea.

Archive of SID